

Sag C-37/20**Sammendrag af anmodning om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 98, stk. 1, i Domstolens procesreglement****Dato for indlevering:**

24. januar 2020

Forelæggende ret:

Tribunal d'arrondissement (Luxembourg)

Afgørelse af:

24. januar 2020

Sagsøger:

WM

Sagsøgt:

Luxembourg Business Registers

I. Hovedsagens genstand

- 1 Den 5. december 2019 anlagde sagsøgeren, WM, sag mod den økonomiske interessegruppe Luxembourg BUSINESS REGISTRERS (herefter »G.I. E. LBR«) ved Tribunal d'arrondissement de Luxembourg (kredsdomstolen i Luxembourg, Luxembourg) med påstand om ændring af den afgørelse, som G.I. E. LBR havde truffet den 20. november 2019. Sagsøgeren blev ved denne afgørelse meddelt afslag på sin anmodning om, at oplysninger om, at han var den reelle ejer (bénéficiaire économique) af det privatretlige ejendomsselskab YO, for en tre-årig periode kun skulle kunne tilgås af nationale myndigheder, kreditinstitutter, finansieringsinstitutter samt fogeder og notarer, når de udøver opgaver som offentlig myndighed.
- 2 Den forelæggende ret, Tribunal d'arrondissement de Luxembourg (kredsdomstolen i Luxembourg, Luxembourg), skal tage stilling til spørgsmålet om, hvorvidt WM opfylder de i loven fastsatte betingelser for at begrænse adgangen til oplysningen om, at han er den reelle ejer af det privatretlige ejendomsselskab YO.

II. Retsforskrifter

1. EU-retten

- Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/849 af 20. maj 2015 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/843 af 30. maj 2018 om ændring af direktiv (EU) 2015/849 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme og om ændring af direktiv 2009/138/EF og 2013/36/EU
- 3 14.-16. og 36. betragtning til direktiv 2015/849, som ændret, har følgende ordlyd:

»(14) Nøjagtige og opdaterede oplysninger om den reelle ejer er af afgørende betydning for at kunne spore kriminelle, som ellers kan skjule deres identitet bag selskabsstrukturer. Medlemsstaterne bør derfor sikre, at enheder, der er stiftet på deres område i henhold til gældende national ret, indhenter og opbevarer tilstrækkelige, nøjagtige og aktuelle oplysninger om deres reelle ejerskab foruden basisoplysninger såsom virksomhedens navn og adresse og bevis for stiftelse og retsligt ejerskab. Med henblik på at skabe øget gennemsigtighed for at bekæmpe misbrug af juridiske enheder bør medlemsstaterne sikre, at oplysninger om reelt ejerskab er lagret i et centralt register, som er beliggende uden for virksomheden, i fuld overensstemmelse med EU-retten. Medlemsstaterne bør til dette formål kunne bruge en central database, der indsamler oplysninger om reelt ejerskab, eller virksomhedsregistret eller et andet centralt register. Medlemsstaterne bør kunne beslutte, at forpligtede enheder har ansvar for at indlæse oplysninger i registret. Medlemsstaterne bør sørge for, at disse oplysninger under alle omstændigheder stilles til rådighed for de kompetente myndigheder og FIU'erne, og at de videregives til forpligtede enheder, når sidstnævnte iværksætter kundekendingsprocedurer. Medlemsstaterne bør også sikre, at andre personer, der kan påvise en legitim interesse med hensyn til hvidvask af penge, finansiering af terrorisme og tilknyttede underliggende forbrydelser, såsom korrupsion, skattemæssige overtrædelser og svig, får adgang til oplysninger om reelt ejerskab i overensstemmelse med reglerne om databeskyttelse. De personer, der kan påvise en legitim interesse, bør have adgang til oplysninger om arten og omfanget af den reelle ejers rettigheder bestående af deres omtrentlige vægt.

(15) Med henblik herpå bør medlemsstaterne i deres nationale ret kunne tillade adgang, som er bredere end adgangen fastlagt i dette direktiv.

(16) Rettidig adgang til oplysninger om det reelle ejerskab bør sikres på en sådan måde, at enhver risiko for, at det pågældende selskab kan nå at blive advaret, undgås.

[...]

(36) Desuden bør det være muligt for medlemsstaterne med henblik på en velafbalanceret og forholdsmæssig tilgang og for at garantere retten til respekt for privatlivet og til beskyttelse af personoplysninger under ekstraordinære omstændigheder at tillade undtagelser fra kravet om offentliggørelse gennem registrene af oplysninger om reelt ejerskab og fra retten til adgang til sådanne oplysninger, hvis oplysningerne ville udsætte den reelle ejer for en uforholdsmæssigt stor risiko for svig, bortførelse, pengeafpresning, andre former for afpresning, chikane, vold eller intimidering. [...]«

4 Artikel 30, stk. 9, i direktiv 2015/849, som ændret, bestemmer:

»I ekstraordinære situationer, som fastsættes i national ret, hvor den adgang, der er omhandlet i stk. 5, første afsnit, litra b) og c), ville udsætte den reelle ejer for uforholdsmæssigt stor risiko, risiko for svig, bortførelse, pengeafpresning eller andre former for afpresning, chikane, vold eller intimidering, eller hvis den reelle ejer er mindreårig eller på anden måde juridisk umyndig, kan medlemsstaterne i det enkelte tilfælde indrømme en undtagelse til en sådan adgang til alle eller dele af oplysningerne om det reelle ejerskab. Medlemsstaterne sikrer, at sådanne undtagelser indrømmes efter en grundig vurdering af situationens ekstraordinære beskaffenhed. [...]«

2. National ret

5 Direktiv 2015/849 er gennemført i luxembourgsk ret ved loi du 13 janvier 2019 instituant un Registre des bénéficiaires effectifs (lov af 13.1.2019 om oprettelse af et register over reelle ejere).

6 Artikel 15, stk. 1, i loven af 13. januar 2019 bestemmer:

»En registreret enhed eller en reel ejer kan i konkrete tilfælde og under de i dette stykke nævnte ekstraordinære omstændigheder på grundlag af en behørigt begrundet anmodning, der indgives til registerforvaltningen, anmode om, at adgangen til de i artikel 3 omhandlede oplysninger begrænses til nationale myndigheder, kreditinstitutter, finansieringsinstitutter samt fogeder og notarer, når de udøver opgaver som offentlig myndighed, når denne adgang vil udsætte den reelle ejer for uforholdsmæssigt stor risiko, risiko for svig, bortførelse, pengeafpresning, andre former for afpresning, chikane, vold eller intimidering, eller når den reelle ejer er mindreårig eller på anden måde juridisk umyndig.«

III. De faktiske omstændigheder

7 Sagsøgeren WM er den reelle ejer af 35 handelsselskaber og det privatretlige ejendomsselskab YO. Hvert enkelt af disse selskaber anmodede om, at adgangen til denne oplysning, som defineret i artikel 3 i loven af 13. januar 2019, for så vidt angik sagsøgeren, skulle begrænses i henhold til denne samme lovs artikel 15, fordi udbredelse af denne oplysning ville udsætte sagsøgeren og dennes familie for en reel og aktuel »uforholdsmæssigt stor risiko for svig, bortførelse,

pengeafpresning, andre former for afpresning, chikane, vold eller intimidering«. G.I. E. LBR har ved afgørelser af 19. og 20. november 2019 meddelt afslag på disse anmodninger, idet den afgørelse, der vedrører det privatretlige ejendomsselskab YO, er dateret den 20. november 2019.

IV. Parternes argumenter

1. WM

- 8 Sagsøgeren har anført, at hans rolle som administrerende direktør for handelsselskaber, der driver virksomhed på internationalt plan under forretningsnavnet XN, indebærer, at han regelmæssigt foretager rejser til lande, der er kendetegnet ved ustabile politiske systemer, og som oplever omfattende almindelig kriminalitet, der i forhold til ham kan indebære en betydelig risiko for, at han udsættes for bortførelse, tilbageholdelse, vold eller endog en risiko for at blive dræbt. Denne risiko vil blive væsentligt større, såfremt der udbredes oplysning om, at han er direktør for og reel ejer af den ene eller den anden juridiske person, idet denne oplysning vil kunne skabe en formodning om ejerskab i forhold til disse juridiske personer, og idet det derfor vil være langt mere økonomisk interessant at forsøge at unddrage ham midler. Disse omstændigheder gør det nødvendigt for sagsøgeren bl.a. at gøre brug af personbeskyttelse og at indgå en særlig forsikring, der dækker risiko for bortførelse, hvis præmie ville stige betragteligt, såfremt det i offentligheden blev kendt, at han er den reelle ejer af de omhandlede selskaber.
- 9 Sagsøgeren har fremsat to argumenter til støtte for sin påstand.
- 10 For det første skal den ved lov fastsatte beskyttelse, der indebærer en mulighed for at begrænse adgangen til oplysninger om reelt ejerskab, ikke vurderes i forhold til juridiske personer, men i forhold til den person, der optræder som reel ejer. Enhver anden tilgang vil fordreje lovens betydning og begrebet reel ejer. Det skal derfor undersøges, om den reelle ejer som følge af denne status er udsat for en større risiko. Det har ingen betydning, at det privatretlige ejendomsselskab YO i det foreliggende tilfælde ikke udfører særligt udsatte aktiviteter eller aktiviteter, der i sig selv medfører en større risiko.
- 11 For det andet skal det i forhold til samtlige de juridiske personer, i hvilken forbindelse sagsøgeren optræder som reel ejer, og ikke kun i forhold til det privatretlige ejendomsselskab YO, undersøges, om sagsøgeren har status som reel ejer. Muligheden for at begrænse adgangen til oplysninger finder anvendelse, når der består en subjektiv risiko for en bestemt person, der optræder som reel ejer af en juridisk person. Der ydes en samlet beskyttelse, som omfatter samtlige de enheder, i hvilken forbindelse en fysisk person optræder som reel ejer, når denne fysiske person er omfattet af denne beskyttelse i forhold til blot en af disse enheder.

1.2 G.I. E. Luxembourg Business Registers

- 12 G.I. E. LBR er af den opfattelse, at sagsøgerens situation ikke opfylder de i loven fastsatte krav.
- 13 G.I. E. LBR har henvist til den generelle ånd bag de EU-retsakter, der ligger til grund for loven af 13. januar 2019, og som består i at sikre den videst mulige adgang til oplysninger om identiteten på de personer, der optræder som reelle ejere af juridiske personer. Artikel 15 i loven af 13. januar 2019 skal som en undtagelse til hovedreglen undergives en streng fortolkning.
- 14 G.I. E. LBR har anfægtet, at WM som begrundelse for, at der foreligger en »ekstraordinær situation«, kan nøjes med at påberåbe sig, at han vil blive udsat for en »uforholdsmæssig stor risiko, risiko for svig, bortførelse, pengeafpresning eller andre former for afpresning, chikane, vold eller intimidering«, således som det kræves ifølge loven.
- 15 Hvad angår begrebet »ekstraordinære situationer« er G.I. E. LBR af den opfattelse, at de materielle betingelser, hvorunder sagsøgeren udfører sine aktiviteter, eller den reelle ejers formueforhold ikke udgør ekstraordinære situationer, idet det, såfremt det modsatte blev antaget, ville indebære, at undtagelsen i artikel 15 i loven af 13. januar 2019 ville omfatte et stort antal personer, og at den nævnte artikel i vidt omfang ville blive indholdsløs.
- 16 Hvad angår begrebet »risiko« har G.I. E. LBR gjort gældende, at der skal foreligge en faktisk og aktuel risiko, og at den reelle ejer faktisk skal være udsat for denne risiko. G.I. E. LBR har bestridt, at den omstændighed, at der gives adgang til oplysningen om, at WM er den reelle ejer af det privatretlige ejendomsselskab YO, »vil medføre en mere end uforholdsmæssig forøgelse af de risici, som den reelle ejer løber«. G.I. E. LBR har navnlig bestridt, at det er muligt på grundlag heraf at drage konklusioner om den reelle ejers formueforhold, eller at dette, såfremt det antages, at der heraf kan udledes noget om den pågældendes formueforhold, kan medføre en mere end uforholdsmæssig forøgelse af de risici, der løbes.
- 17 G.I. E. LBR har endvidere anført, at WM for så vidt angår det privatretlige ejendomsselskab YO er nævnt i handels- og selskabsregistret som selskabsdeltager, og at begrebet selskabsdeltager generelt svarer til begrebet reel ejer. De oplysninger, der fremgår af handels- og selskabsregistret er imidlertid under alle omstændigheder offentligt tilgængelige, hvilket indebærer, at en begrænsning af adgangen til oplysningen om, at sagsøgeren optræder som reel ejer, ikke kan have nogen betydning for sagsøgeren.
- 18 G.I. E. LBR har endvidere præciseret, at den søgemaskine, der er knyttet til registret over reelle ejere, ikke gør det muligt at foretage søgninger ud fra de reelle ejeres navne, men udelukkende gør det muligt at vælge juridiske personer med henblik på at undersøge, hvem der er de reelle ejere heraf. Den måde, hvorpå denne myndigheds system er indrettet, gør det derfor kun med store anstrengelser

muligt at identificere alle de sammenhænge, hvori en fysisk person er angivet som reel ejer.

V. Den forelæggende rets vurdering

1. Om begrebet »ekstraordinære situationer«

- 19 Den reelle ejer skal for at kunne påberåbe sig den i artikel 15, stk. 1, i loven af 2019 fastsatte mulighed for at begrænse adgangen til oplysninger om den pågældende, begrunde, hvorfor han befinder sig i en »ekstraordinær situation«.
- 20 Den luxembourgske lovgiver har gennemført begrebet »ekstraordinære situationer, som fastsættes i national ret«, der fremgår af artikel 30, stk. 9, i direktiv 2015/849, ved udtrykket »de i dette stykke nævnte ekstraordinære omstændigheder«, idet den har anført, at »[e]n uforholdsmæssig stor risiko, risiko for svig, bortførelse, pengeafpresning, andre former for afpresning, chikane, vold eller intimidering, i sig selv udgør ekstraordinære situationer, der kan begrunde en anmodning om begrænsning af adgangen til de oplysninger, der fremgår af [Registre des Bénéficiaires Effectifs (register over reelle ejere)]« (udtalelse fra Commission de la Justice de la Chambre des Députés (deputeretkammerets retsudvalg), der ordret har gentaget den opfattelse, som regeringen tilkendegav i bemærkningerne til regeringens ændringsforslag af 8.10.2018).
- 21 Den forelæggende ret er imidlertid i tvivl om, hvorvidt henvisningen i direktivet til, at der i national ret skal foretages præciseringer, i national ret blot kan bestå i en henvisning til en »uforholdsmæssig stor risiko, risiko for svig, bortførelse, pengeafpresning, andre former for afpresning, chikane, vold eller intimidering«, som er de begreber, der allerede indgår i de betingelser for at anvende den rettlige ordning, der følger af EU-retten, og hvilke konsekvenser den nationale ret skal drage, såfremt den nationale lovgivning ikke indeholder nogen præciseringer af begrebet »ekstraordinære situationer«.

2. Om begrebet »risiko«

- 22 Den reelle ejer skal endvidere begrunde, hvorledes adgangen til oplysninger om den pågældende vil udsætte vedkommende for en »uforholdsmæssig stor risiko, risiko for svig, bortførelse, pengeafpresning eller andre former for afpresning, chikane, vold eller intimidering«. Gennemførelsesloven har på dette punkt i det væsentlige gentaget ordlyden af artikel 30, stk. 9, i direktiv 2015/849 som ændret.
- 23 Den forelæggende ret har imidlertid anført, at det risikobegreb, som skal anvendes, blev ændret med vedtagelsen af ændringsdirektivet 2018/843, idet udsættelse for »risiko for svig, bortførelse, pengeafpresning, vold eller intimidering« blev ændret til udsættelse for »uforholdsmæssig stor risiko, risiko for svig, bortførelse, pengeafpresning eller andre former for afpresning, chikane, vold eller intimidering«. Denne ændring med tilføjelse af kravet om

»uforholdsmæssighed« kan anses for en skærpelse, der er til ugunst for de reelle ejere, af betingelserne for at kunne påberåbe sig muligheden for at begrænse adgangen til oplysninger.

- 24 Den forelæggende ret har i øvrigt anført, at betingelsen i den franske version af direktivet er udformet på to forskellige måder, idet der i 36. betragtning er tale om, at den reelle ejer udsættes for »en uforholdsmæssigt stor risiko [– uden at der på dette punkt i teksten er indsat et komma –] for svig, bortførelse, pengeafpresning, andre former for afpresning, chikane, vold eller intimidering«, mens der i artikel 30 er tale om, at den reelle ejer udsættes for »uforholdsmæssig stor risiko, risiko for svig, bortførelse, pengeafpresning eller andre former for afpresning, chikane, vold eller intimidering«. Den samme forskel optræder i den engelske version af direktivet, men eksempelvis ikke i den tyske version.
- 25 Denne forskel gør det muligt at anlægge to fortolkninger. Ifølge den første fortolkning er risikobetingelsen opfyldt, når den reelle ejer udsættes for en uforholdsmæssig risiko, uanset hvilken risiko der er tale om, eller for en række af konkrete risici (svig, bortførelse, pengeafpresning eller andre former for afpresning, chikane, vold eller intimidering), uden at der består en krav om, at risikoen skal være uforholdsmæssig. Ifølge den anden fortolkning er risikobetingelsen opfyldt, når den reelle ejer udsættes for den ovenfor nævnte række af risici, idet risikoen i hvert enkelt tilfælde skal være konkret og uforholdsmæssig.
- 26 Eftersom en gennemgang af de drøftelser, der gik forud for vedtagelsen af direktiv 2018/843, ikke gør det muligt at præcisere den uklare ordlyd, er det nødvendigt at foretage en fortolkning og at forelægge sagen for Den Europæiske Unions Domstol.
- 27 Definitionen af begrebet »risiko« rejser i øvrigt efter den forelæggende rets opfattelse, idet den har henvist til det af WM fremsatte anbringende, spørgsmålet om, hvorvidt der i forbindelse med undersøgelsen af den omhandlede risiko udelukkende skal tages hensyn til det forhold, som en person har til en konkret juridisk person, i hvilken forbindelse den pågældende optræder som reel ejer, og som udgør en oplysning, hvortil vedkommende har anmodet om en begrænsning af adgangen, eller om der skal tages hensyn til de forhold, som den reelle ejer har til andre juridiske personer, der ville kunne medføre eller forværre den omhandlede risiko. Den forelæggende ret er af den opfattelse, at det kan være relevant at undersøge, om der i forbindelse med kvalificeringen af denne risiko kan tages hensyn til, om en person optræder i en anden egenskab end reel ejer af en anden enhed, såsom administrerende direktør, medarbejder eller samlever/ægtefælle til den reelle ejer, den administrerende direktør eller en medarbejder.
- 28 Den forelæggende ret er under henvisning til den af G.I. E. LBR anførte argumentation endelig i tvivl om, hvorvidt den omstændighed, at WM er reel ejer i forhold til de juridiske personer, der driver virksomhed under forretningsnavnet

XN, eller i det mindste, at han har en forbindelse til disse juridiske personer, skal anses for alment kendt, eller om den omstændighed, at denne oplysning nemt kan tilgås ad andre veje end ved foretage en søgning i registreret over reelle ejere, taler for at tage sagsøgerens argumentation til følge. Det er derfor nødvendigt at forelægge Den Europæiske Unions Domstol et spørgsmål på dette punkt.

3. Om begrebet »uforholdsmæssig« risiko

- 29 Den forelæggende ret har anført, at kriteriet om »uforholdsmæssighed« under alle omstændigheder synes at finde anvendelse i forbindelse med vurderingen af en anmodning, der har til formål at begrænse adgangen til oplysninger om en reel ejer, uanset om der er tale om en generel eller konkret risiko.
- 30 Anvendelsen af kriteriet indebærer, at der skal foretages en afvejning af to lige beskyttelsesværdige interesser. Artikel 30, stk. 9, i direktiv [2015]/849 rejser derfor spørgsmålet om, hvilke modstridende interesser der skal indgå i forbindelse med denne anvendelse. En første læsning af bestemmelsen i lyset af det formål, der forfølges med direktiv 2015/849, fører til at afveje det formål om gennemsigtighed, der forfølges med direktiv 2015/849 om at styrke bekæmpelsen af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme, over for hensynet til beskyttelsen af den reelle ejers fysiske, moralske og økonomiske integritet, der kan påvirkes af tredjemands handlinger i form af svig, bortførelse, pengeafpresning eller andre former for afpresning, chikane, vold eller intimidering.
- 31 Den anden læsning lægger vægt på betragtningerne til direktivet, der går forud for retsaktens bestemmelser, og som bidrager til at vurdere rækkevidden heraf. Kriteriet om uforholdsmæssighed, der ikke fremgår af direktiv 2015/849, blev indført ved direktiv 2018/843, navnlig i 36. betragtning hertil. Der henvises i denne betragtning til retten til respekt for privatlivet, hvilket synes at omfatte et anvendelsesområde, der på en og samme tid er bredere og mere snævert end de aspekter, der vedrører beskyttelsen af den fysiske, moralske og økonomiske integritet (og som kommer til udtryk i et ønske om at forebygge en generel risiko og/eller risici for svig, bortførelse, pengeafpresning eller andre former for afpresning, chikane, vold eller intimidering) og retten til beskyttelse af personoplysninger, hvilket også synes at udgøre et hensyn, der har et mindre omfang end beskyttelsen af den fysiske, moralske og økonomiske integritet.

VI. Begrundelsen for anmodningen

- 32 På baggrund af samtlige de ovenfor anførte betragtninger og den tvivl, der består med hensyn til fortolkningen af artikel 30, stk. 9, i direktiv (EU) 2015/849, som er nødvendig for at kunne løse tvisten i hovedsagen, forelægger Tribunal d'arrondissement de Luxembourg (kredsdomstolen i Luxembourg, Luxembourg) Den Europæiske Unions Domstol følgende præjudicielle spørgsmål.

VII. Præjudicielle spørgsmål

33 Spørgsmål nr. 1 om begrebet »ekstraordinære situationer«

1a) Skal artikel 30, stk. 9, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/849 af 20. maj 2015 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/843 af 30. maj 2018 om ændring af direktiv (EU) 2015/849 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme og om ændring af direktiv 2009/138/EF og 2013/36/EU, for så vidt som denne bestemmelse gør muligheden for at begrænse adgangen til oplysninger om reelt ejerskab afhængig af, at der foreligger »ekstraordinære situationer, som fastsættes i national ret«, fortolkes således, at den ikke er til hinder for, at begrebet »ekstraordinære situationer« i national ret udelukkende defineres som »uforholdsmæssig stor risiko, risiko for svig, bortførelse, pengeafpresning eller andre former for afpresning, chikane, vold eller intimidering«, når disse begreber som følge af affattelsen af denne artikel 30, stk. 9, allerede udgør en betingelse for at anvende muligheden for at begrænse adgangen til oplysninger?

1b) Såfremt spørgsmål 1a) besvares benægtende, og såfremt begrebet »ekstraordinære situationer« kun er defineret i den nationale gennemførelseslovgivning ved en henvisning til begreber, der ikke præciserer betydningen heraf, i form af »uforholdsmæssig stor risiko, risiko for svig, bortførelse, pengeafpresning eller andre former for afpresning, chikane, vold eller intimidering«, skal denne artikel 30, stk. 9, da fortolkes således, at den nationale ret kan se bort fra betingelsen om »ekstraordinære situationer«, eller skal denne ret afhjælpe den nationale lovgivers undladelse ved i retspraksis at fastlægge rækkevidden af begrebet »ekstraordinære situationer«? Har Den Europæiske Unions Domstol i dette sidstnævnte tilfælde mulighed for at vejlede den nationale ret med hensyn til en betingelse, hvis indhold ifølge ordlyden af den nævnte artikel 30, stk. 9, skal fastsættes i national ret? Såfremt dette sidste spørgsmål besvares bekræftende, hvilke retningslinjer skal den nationale ret da følge i forbindelse med fastlæggelsen af indholdet af begrebet »ekstraordinære situationer«?

34 Spørgsmål nr. 2 om begrebet »risiko«

2a) Skal artikel 30, stk. 9, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/849 af 20. maj 2015 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/843 af 30. maj 2018 om ændring af direktiv (EU) 2015/849 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme og om ændring af direktiv 2009/138/EF og 2013/36/EU, for så vidt som denne bestemmelse gør muligheden for at begrænse adgangen til oplysninger om reelt ejerskab afhængig, at der foreligger en »uforholdsmæssig stor risiko,

risiko for svig, bortførelse, pengeafpresning eller andre former for afpresning, chikane, vold eller intimidering», fortolkes således, at denne bestemmelse henviser til i alt otte tilfælde, hvoraf det første tilfælde består i en generel risiko, der skal opfylde en betingelse om uforholdsmæssighed, og de syv andre udgør konkrete risici, der ikke skal opfylde en betingelse om uforholdsmæssighed, eller til i alt syv tilfælde, der hver især udgør en konkret risiko, der skal opfylde en betingelse om uforholdsmæssighed?

2b) Skal artikel 30, stk. 9, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/849 af 20. maj 2015 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/843 af 30. maj 2018 om ændring af direktiv (EU) 2015/849 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme og om ændring af direktiv 2009/138/EF og 2013/36/EU, for så vidt som denne bestemmelse gør muligheden for at begrænse adgangen til oplysninger om reelt ejerskab afhængig af, at der foreligger »en risiko«, fortolkes således, at vurderingen af denne risikos eksistens og omfang udelukkende skal foretages på grundlag af det forhold, der består mellem den reelle ejer og den juridiske enhed, i forhold til hvilken den reelle ejer konkret har anmodet om en begrænsning af adgangen til oplysninger om vedkommendes status som reel ejer, eller således at den indebærer, at der skal tages hensyn til de forhold, som den pågældende reelle ejer har til andre juridiske enheder? Såfremt der skal tages hensyn til de forhold, som den pågældende har til andre juridiske enheder, skal der da udelukkende tages hensyn til, om den pågældende optræder som reel ejer i forhold til andre juridiske enheder, eller skal der tages hensyn til enhver form for forbindelse til andre juridiske enheder? Såfremt der skal tages hensyn til enhver form for forbindelse til andre juridiske enheder, har arten af denne forbindelse da betydning for vurderingen af risikoens eksistens og omfang?

2c) Skal artikel 30, stk. 9, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/849 af 20. maj 2015 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/843 af 30. maj 2018 om ændring af direktiv (EU) 2015/849 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme og om ændring af direktiv 2009/138/EF og 2013/36/EU, for så vidt som denne bestemmelse gør muligheden for at begrænse adgangen til oplysninger om reelt ejerskab afhængig af, at der foreligger »en risiko«, fortolkes således, at den udelukker den beskyttelse, der følger af en begrænsning af adgangen til oplysninger, når en tredjemand ad andre oplysningskanaler nemt kan tilgå disse oplysninger eller andre oplysninger, som den reelle ejer har fremført som begrundelse for, at der løbes en »risiko« og denne risikos omfang?

35 Spørgsmål nr. 3 om begrebet »uforholdsmæssig«

3) Hvilke forskellige interesser skal der tages hensyn til i forbindelse med anvendelsen af artikel 30, stk. 9, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/849 af 20. maj 2015 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/843 af 30. maj 2018 om ændring af direktiv (EU) 2015/849 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme og om ændring af direktiv 2009/138/EF og 2013/36/EU, for så vidt som denne bestemmelse gør muligheden for at begrænse adgangen til oplysninger om reelt ejerskab afhængig af, at der foreligger en »uforholdsmæssig« risiko?

ARBEJDSDOKUMENT